

ב"ה

ספר

מטהר את השרץ בק"ן טעמים

**בו יבואר מאמרי חז"ל וספרי שו"ת על "תלמיד
אחד שהיה מטהר את השרץ בק"ן טעמים**

עוד יבואר בו: כי כל רב שאשתו הולכת בפאה נכרית אינו יכול על פי הלכה לפסוק בשאלה זו כי אם אצלו בבית או במשפחה הולכים עם פאה נכרית, הוא נקרא עבר עבירה ושנה בה ונעשית לו כהיתר, ואין אדם רואה מומין לעצמו, והתיר לעצמו את השרץ בק"ן טעמים, לכן לבו יטנו להפשיר, (ראה יו"ד סימן י"ח) שאין לו שום נאמנות על זה ואצל הרב הזה העבירה הזאת של פאה נכרית נפל ברשת היצר הרע, שיצר הרע בתחילה דומה לחוט, ולבסוף דומה כעבותות העגלה, וכמו כן אמר לו היצר הרע זה רק חוטין שערות של מה בכך ואח"כ נתגלה לו שהוא באמת כעבותות העגלה רח"ל, ואם כן איך יכול הרב העובר על זה לפסוק על ענין זה שנקרא משומד, ובפרט שאשתו עוברת כל שעה על 7200 לאווין לפי חשבון החפץ חיים זצ"ל, ועוד יותר, ראה 91 פוסקים מה שכתבו על האיסור של פאה נכרית בלי החשש של עבודה זרה, ובפרט לפי מה שוועד המחקר לרבנים על פאה נכרית ביררו: כי כל הרבנים המתירים את הפאה של הונדי' קיבלו כסף הרבה, [ובפרט רב אחד מיוראפ שהשקיע בזה יותר ממאה מליאן דולאר וכתב כבר יותר מ-30 תשובות, ואין אף אחד שרוצה לראות בפנים הספר, כיון שהוא ספר שכתבו מין ישרף, ואותו הדבר הוא על הקל שבקלים המכשיל היותר גדול המאכיל חמץ בפסח מפלעטבוש, וכו'], ובעוה"ר פשוט שהם מוכרים עצמם לכסף שהיא העבודה זרה של דורינו זה, וכך רוצים להכשיל את הרבים והם בגדר ירבעם בן נבט, ואין מספיקין בידם לעשות תשובה.

יצא לאור על ידי וועד המחקר לרבנים המכשירים על פאה הנכרית

ירושלים עיה"ק שנת תשס"ד

קונטרס

מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים חלק א'

בו יבואר מאמרי חז"ל וספרי שאלות
ותשובות וספרי מוסר על:
תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר
את השרץ במאה וחמשים טעמים

בו יבואר כי כל רב שאשתו הולכת בפאה נכרית
אינו יכול על פי הלכה לפסוק בשאלה זו כי "עבר עבירה
ושנה בה נעשה לו כהיתר" ועל ידי זה יתיר את השרץ
בק"ן טעמים, ואם אצלו בבית הולכים עם פאה נכרית,
ועל פי השלה"ק נקרא משומד, אז איך יכול הרב
העובר על זה לפסוק על ענין זה, שאשתו עוברת כל
שעה על 7200 לאווין לפי חשבון החפץ חיים זצ"ל,
ועוד יותר, ראה 91 פוסקים מה שכתבו על זה, ובפרט
לפי מה שוועד המחקר לרבנים ביררו כי כל הרבנים
המתירים את הפאה של הונדי' קיבלו כסף הרבה,

[ובפרט רב אחד מיוראפ שהשקיע בזה יותר ממאה מליאן דולאר וכתב כבר יותר מ-30 תשובות, ואין אף אחד רוצה אפילו לראות בפנים שהוא ספר שכתבו מין ישרף, ואותו הדבר הוא על הקל שבקלים המכשיל היותר גדול המאכיל חמץ בפסח, וכו,] ופשוט הם מוכרים עצמם לכסף שהיא העבודה זרה של דורינו זה, וכך רוצה להכשיל את הרבים והוא בגדר ירבעם בן נבט, ואין מספיקין בידו לעשות תשובה.

עוד דבר נפלא ראיתי ולא האמנתי מה שעיני ראו, וכל אחד יכול גם לראות אם רק רוצה לפתוח את העינים. הייתי אצל כמה רבנים ואני מבקש מהם איזה ספרים על פאה נכרית כגון דת משה וישראל, או מידע דבר חדש על פאה נכרית ועוד, והרב עונה לי מעולם לא ראיתי הספר הזה. אני שואל אותו איפה כתוב האיסור על פאה נכרית, ענה לי, מי אומר שכתוב באיזה ספר איסור על זה?

מורי ורבותי! אני מדבר כאן מרבנים גדולים, דבר שכל אברך יודע, הרב הזה לא יודע? האם 91 ספרי פוסקים לא די לו שידע פוסק אחד, והוא עונה לי זה סאטמערע מעשיות, ואל תבלבל מוחי! ועכשיו יכולים להבין כי מחר היתה האות הזה שנתן הכשר על הפאה הנכרית, רח"ל.

אעתיק רק איזה מאמרי חז"ל, [על ענין שאינו חכמה להתיר את השרץ בקן טעמים, ששרץ נשאר שרץ, והרב המתיר הוא גם כן שרץ, כי רק שרץ יכול להתיר שרץ], כדי שכל מי שיש לו עינים יכול לראות

1. בתלמוד בבלי מסכת עירובין דף יג עמוד ב: אמר רבי אחא בר חנינא: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו, ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו - שלא יכלו חביריו לעמוד על סוף דעתו. שהוא אומר על טמא טהור ומראה לו פנים, על טהור טמא ומראה לו פנים. תנא: לא רבי מאיר שמו אלא רבי נהוראי שמו, ולמה נקרא שמו רבי מאיר - שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה. ולא נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו, ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו, ולמה נקרא שמו נהוראי - שמנהיר עיני חכמים בהלכה. אמר רבי: האי דמחדדנא מחבראי - דחזיתיה לרבי מאיר מאחוריה, ואילו חזיתיה מקמיה - הוה מחדדנא טפי. דכתיב ישעיהו ל' והיו עיניך ראות את מוריך. אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: תלמיד היה לו לרבי מאיר וסומכוס שמו, שהיה אומר על כל דבר ודבר של טומאה ארבעים ושמונה טעמי טומאה, ועל כל דבר ודבר של טהרה ארבעים ושמונה טעמי טהרה. תנא: תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים. אמר רבינא: אני אדון ואטהרנו; ומה נחש שממית ומרבה טומאה - טהור, שרץ שאין ממית ומרבה טומאה לא כל שכן? - ולא היא, מעשה קוץ בעלמא קעביד.

2. **בילקוט שמעוני תהילים רמז תרנח** : אמר רבי ינאי כל דבר
 ודבר שהקב"ה אמר למשה, אמר ליה מ"ט פנים טמא, ומ"ט
 פנים טהור, א"ל רבש"ע, מתי נעמוד על הברור של הלכה
 אמר ליה אחרי רבים להטות, רבו המטהרים, טהור, רבו
 המטמאים, טמא. רבי אבהו, בשם ר' יוחנן אמר תלמיד ותיק
 היה לו לרבי עקיבא, מטהר את השרץ במ"ט פנים, ומטמאו
 במ"ט פנים, וכן תני רבי חייא תלמיד ותיק היה לו לרבי
 מאיר, וסומכוס שמו, מטמא את השרץ במ"ט פנים, הוי
 מזוקק שבעתים. רבי שמעון בן פזי פתר קרייא בפ' פרה
 שיש בה מז' ז' פרות, ז' שרפות, ז' הזיות, ז' כבוסים, ז'
 טמאים, ז' טהורים, ז' כהנים, אם יאמר לך אדם חסרים הם
 אמור לו אף משה ואהרן בכלל היו:

3. **בילקוט שמעוני תהילים רמז תרנח** : אמר רבי ינאי כל דבר
 ודבר שהקב"ה אמר למשה, אמר ליה מ"ט פנים טמא, ומ"ט
 פנים טהור, א"ל רבש"ע, מתי נעמוד על הברור של הלכה
 אמר ליה אחרי רבים להטות, רבו המטהרים, טהור, רבו
 המטמאים, טמא. רבי אבהו, בשם ר' יוחנן אמר תלמיד ותיק
 היה לו לרבי עקיבא, מטהר את השרץ במ"ט פנים, ומטמאו
 במ"ט פנים, וכן תני רבי חייא תלמיד ותיק היה לו לרבי
 מאיר, וסומכוס שמו, מטמא את השרץ במ"ט פנים, הוי
 מזוקק שבעתים. רבי שמעון בן פזי פתר קרייא בפ' פרה
 שיש בה מז' ז' פרות, ז' שרפות, ז' הזיות, ז' כבוסים, ז'
 טמאים, ז' טהורים, ז' כהנים, אם יאמר לך אדם חסרים הם
 אמור לו אף משה ואהרן בכלל היו:

4. **בשו"ת הרי"ד סימן סב ד"ה אדני הרב :** אדני הרב ידעתי כי חכמתה מאד ואני בער אנכי מאיש ולא בינת אדם בי משלי ל, ב, ושם: בינת אדם לי ותוכל לטהר אלי השרץ מן התורה ע"פ מליצת הגמרא עירובין יג, ב: תנא תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר השרץ בק"נ טעמים אבל מכל מקום לאו קטיל קני באגמא אנא שבת צה, א: רבך קטיל קני באגמא הוה ליהוי רעווא דכל וודאותי יהיו בשגגה הזאת.

5. **בשו"ת אבקת רוכל סימן י ד"ה הא קמן :** שיצא מחלצריך הדה"ד ושם האחד אליעזר ושם אותו המיוחד אליעזר והנה עם היות שאין הלכה כרבי אליעזר מלכו של עולם היה שונה דבריו במרום. וזה הדרך מה שאמרו במס' חגיגה פ"ק ע"פ דברי חכמים כדרבונות וכמסמרות נטועים בעלי אסופות אלו ת"ח שיושבים אסופות אסופות ועוסקים בתורה הללו מטמאין והללו מטהרים הללו אוסרין והללו מתירין הללו פוסלין והללו מכשירין שמא יאמר אדם היאך אני לומד תורה מעתה ת"ל כולם נתנו מרועה אחד אל אחד נתנן פרנס אחד אמרן מפי אדון כל המעשים ב"ה דכתיב וידבר אלהים אל /את/ כל הדברים האלה לאמר. וכבר אמרו מפני מה לא קבעו הלכה כרבי מאיר לפי שלא יוכלו /יכלו/ חביריו לעמוד על סוף דעתו שהיה אומר על טמא טהור ומראה לו פנים ועל טהור טמא ומראה לו פנים ותלמיד ותיק היה לרבי מאיר שהיה מטהר את השרץ מקל וחומ' מנחש כו' כי התורה נדרשת במ"ט פנים טהור ובמ"ט פנים טמא כמספר ודגל"ו עלי אהבה והוא מוכי' על גלגול גלגל האצילות כתר חכמה

בינה גדולה גבורה תפאר' נצח הוד יסוד מלכות העול' כמספ' ישר' וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח בסוד וסלח והנדח כענין דין כל בני חילוף. והנה התרנגולים באוכלן שקצים ורמשים נהפכים אברים שלהם לאבריהם ושבים חלק ממנה ואנחנו אוכלים אותה והביצה המתהוית בה ודי בזה למבין ודורש ודרשו כן בנות צלפחד דוברות פרשה זו כתובה לפני במרום ובחיות כתיב פני האחד פני כרוב ופני השני פני אדם כפל בהם הפנים אנפי רברבי ואנפי זוטרי מה שלא עשה כן באחרי' כי בצלם אלהים ברא את האדם וכתוב אך בצלם יתהלך איש והוא ענין דמות דיוקנא של יעקב החקוקה בכסא הכבוד.

6. בשו"ת הרמ"א סימן קז ד"ה ג. עוד ג. עוד הקשית שם פ"ק דעירובין דף יג, עמוד ב בשמעתא דתלמיד ותיק היה ביבנה והיה מטהר השרץ בק"ן פנים כו', ואמרו שם אמר רבינא אני אדון ואטהרנו ומה נחש כו'. והקשית לפירש"י ממ"נ אם בא לטהר השרץ לגמרי שלא יטמא כלל דומיא דנחש, א"כ איכא למימר נבילה תוכיח דאינה מרבה טומאה ואפ"ה טמאה. ואי בא ללמוד ששרץ טהור מטומאת שרץ דהיינו בכעדשה אבל בכזית יוכל להיות דמטמא כמו נבילה, א"כ אמאי הוצרך למילף מנחש הלא מנבילה עצמה יוכל ללמוד, דמה נבילה דמטמאה במשא ואינה מטמא בכעדשה קל וחומר שרץ דאינו מטמא במשא, כדפירשו התוספות התם. ויש לומר דבא ללמוד קל וחומר זה לומר דאע"ג דהתורה כתבה דהשרץ מטמא מכל מקום נמעט טומאתו בכל מה דאפשר, מאחר דמדינא היה טהור לגמרי רק שחידשה בו התורה שהוא טמא אין לך בו אלא חידושו. וע"כ

הוצרך ללמוד מנחש, דמדינא היה טהור לגמרי רק שהתורה טימאתו. א"כ נוכל לומר שדמו אף על פי שהוא כבשרו אינו בכעדשה, דנמעט טומאתו כל מה דאפשר. ובזה אתי שפיר מה שהקשו התוס' מה חריפות הוא זה לטהר שרץ שטמאתו התורה, כי מכל מקום למדים משם שדמו אינו בכעדשה.

7. בשו"ת משנה הלכות חלק יב סימן שפה ד"ה ומה"ט

אמרו: ומה"ט אמרו בגמרא עירובין י"ג א"ר אחא בר חנינא גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של ר"מ כמותו ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו שלא יכלו חביריו לעמוד על סוף דעתו שהוא אומר על טמא טהור ומראה לו פנים ועל טהור טמא ומראה לו פנים הרי דאפשר בפלפול לומר על טמא טהור ועל טהור טמא ולהראות לו פנים בתורה אם אין לו קבלה ואמרו שם תלמיד אחד היה לו לר"מ וסמכוס שמו והיה אומר על כל דבר ודבר של טומאה ארבעים ושמונה טעמי טומאה וארבעים ושמונה טעמי טהרה ותנא תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמישים טעמים ובתוס' שם תמהו דמהו רבותא לטהר השרץ שהתורה אסרתו ומבואר מיהו דאפשר לטהר שרץ ושאר איסורין בפלפול ולכן אפילו מי שהוא חכם גדול צריך לסמוך על הקבלה ומסורה מאבותינו דאל"כ יטהר ח"ו שרץ או יטמא עוף טהור.